

Äldste Russell M. Nelson
i de tolv apostlarnas kворum

Låt din tro synas

Dag för dag, på din väg mot din eviga bestämmelse, stärk din tro. Förkunna din tro! Låt din tro synas!

Kära bröder och systrar, vi uttrycker våra djupaste känslor av kärlek till och tacksamhet för er. Vi är tacksamma för våra uppdrag bland er.

Under en flygresa nyligen annonserade piloten att vi skulle stöta på turbulens under nedstigningen och att alla passagerare måste fästa sina säkerhetsbälten ordentligt. Och turbulent blev det. Det var riktigt skakigt. Tvärs över gången, ett par rader bakom mig, drabbades en kvinna av panik. Vid varje skrämmande luftgrop och häftig skakning skrek hon högt. Hennes man försökte förgäves lugna henne. Hennes hysteriska skrik fortsatte tills vi passerat det turbulenta området och landat tryggt. Jag tyckte synd om henne. Eftersom tro är motgiftet mot rädsla önskade jag i tysthet att jag hade kunnat stärka hennes tro.

Senare, när passagerarna lämnade planet, talade hennes man med mig. Han sade: "Jag är ledsen att min fru var så vettskrämd. Det enda sättet jag kunde lugna henne på var genom att tala om för henne att 'äldste Nelson är ombord, så du behöver inte oroa dig!'"

Jag vet inte om min närvaro på den flygresan borde ha lugnat henne, men så mycket kan jag säga att det är ett faktum att jordelivet prövar och utmanar vår tro. Ibland kommer

provet när vi står inför något som verkar gälla liv och död. För den här skrämde kvinnan ställde ett våldsamt skakande flygplan henne inför ett av de här ögonblicken när vi står ansikte mot ansikte med styrkan i vår tro.

När vi talar om tro – den tro som kan förflytta berg – talar vi inte om tro i allmänhet utan om tro på Herren Jesus Kristus. Vår tro på Herren Jesus Kristus kan stärkas när vi lär oss om honom och lever efter vår religion.

Jesu Kristi lära utformades av Herren för att hjälpa oss få starkare tro. I dagens talspråk, däremot, kan ordet *religion* betyda olika för olika personer.

Ordet *religion* betyder bokstavligen "att åter ligera" eller att "åter knyta an" till Gud.¹ Frågan vi bör ställa oss själva lyder: Är vi tryggt knutna till Gud så att vår tro syns eller är vi i realiteten knutna till något annat? Jag har till exempel råkat höra samtal på måndagsmorgnar om professionella idrottsmatcher som ägt rum föregående söndag. När det gäller vissa av dessa ivriga supportrar har jag undrat om deras "religion" bara skulle "återknyta" dem till något slags studsande boll.

Kanske vi var och en kan fråga oss vad vi tror på? Är det på ett lag? Är det på ett varumärke? Är det på en kändis? Även det bästa laget kan förlora. Kändisars popularitet kan falna. Det finns bara en som du alltid tryggt kan tro på, och det är vår Herre Jesus Kristus. Och ni behöver låta er tro synas!

Gud förkunnade i det *första* av sina tio budord: "Du skall inte ha andra gudar vid sidan av mig."² Han sade också: "Vänd er till mig i varje tanke, tvivla inte, frukta inte."³ Ändå söker så många människor trygghet i sitt banksaldo eller söker föredömen att följa hos andra människor.

Kliniker, akademiker och politiker får ofta sin tro prövad. Visar de sin religion i sin strävan att uppnå sina mål, eller döljer de den? Är de återknutna till Gud eller till människan?

Jag prövades på det sättet för årtionden sedan när en av mina kollegor på medicinska fakulteten tillrättavisade mig för att jag inte höll isär min yrkeskunskap och min religiösa övertygelse. Han krävde att jag *inte* kombinerade dessa två. Hur skulle jag kunna göra det? Sanning är sanning! Den är inte delbar och ingen del av den kan åsidosättas.

Vare sig tron kommer fram i ett vetenskapligt laboratorium eller genom uppenbarelse, kommer all sanning från Gud. All sanning är en del av Jesu Kristi evangelium.⁴ Trots det ombads jag att dölja min tro. Jag rättade mig inte efter min kollegas begäran. Jag lät min tro synas!

I alla professionella strävanden krävs strikta, exakta riktlinjer. De lärda värnar om sin frihet att uttrycka sig. Men vi kan inte uppleva full frihet om en del av vår kunskap genom människors påbud avfärdas som "förbjudet område".

Andlig sanning kan inte ignoreras – särskilt inte gudomliga bud. När vi håller gudomliga bud blir vi välsignade, varje gång! När vi bryter gudomliga bud går vi miste om välsignelser, varje gång!⁵

Problem finns i överflöd i den här världen eftersom den befolkas av ofullkomliga människor. Deras avsikter och önsknings påverkas i hög grad av deras tro eller brist på tro. Många prioriterar annat framför Gud. Vissa ifrågasätter värdet av religion i vår tid. Som i alla tider finns

det även idag de som hånar eller fördömer den fria religionsutövningen. Vissa skyller till och med en stor del av världens ondska på religion. Visst har det funnits tillfällen då skändligheter begåtts i religionens namn. Men att efterleva Herrens rena religion, vilket innebär en strävan att bli en sann Jesu Kristi lärjunge, är ett sätt att leva och en daglig förpliktelse som medför gudomlig vägledning. När du utövar sin religion utövar du din tro. Du låter din tro synas.

Herren visste att hans barn skulle behöva lära sig att finna honom. "Ty trång är porten", sade han, "och smal är vägen som leder till upphöjelse ... och få är de som finner den".⁶

Skrifterna utgör ett av de bästa sätten att finna, och bibehålla, den rätta kursen. Kunskap om skrifterna medför även skydd. Till exempel har infektioner som "barnsängsfeber" historiskt sett krävt många oskyldiga mödrars och spädbarns liv. Ändå innehåller Gamla testamentet korrekta principer för behandling av infekterade patienter, skrivna för över 3000 år sedan!⁷ Många människor

dog för att människor i sin jakt efter kunskap inte gav akt på Herrens ord!

Mina kära bröder och systrar, vad går vi miste om i våra liv om vi "ständigt undervisas men aldrig kan komma till insikt om sanningen"?⁸ Vi kan få stor kunskap från skrifterna och få inspiration genom trons böner.

På så sätt får vi hjälp i våra dagliga beslut. Guds lagar måste ständigt vara vår norm, särskilt när människors lagar stiftas och träder i kraft. När vi stöter på kontroversiella frågor bör vi först söka Guds vägledning.

Vi bör "tillämpa all helig skrift på oss ... till nytta och lärdom".⁹ Faran lurar runt hörnet om vi försöker dela upp oss själva med uttryck som "mitt privatliv" eller till och med "så gott jag kan". Om vi försöker dela upp våra liv i separata avdelningar kan vi aldrig nå vår högsta integritet – aldrig bli allt det som vårt *sanna* jag kunde vara.

Frestelsen att vara populär kan få oss att sätta människors åsikter framför Guds ord. Politiska kampanjer och marknadsföringsstrategier använder sig av opinionsundersökningar för att forma sina planer. Resultaten av de

undersökningarna är lärorika. *Men* de kan knappast användas som motiv till att rättfärdiga olydnad mot Guds bud! Även om "alla gör det" är fel aldrig rätt. Ondska, felsteg och mörker blir aldrig sanning även om de är populära. Skrifterna varnar för detta: "Ve dem som kallar det onda gott och det goda ont, som gör mörker till ljus och ljus till mörker."¹⁰

Efter första världskriget blev en ganska vågad sång populär. Den upphöjde omoral genom att svära på att 50 miljoner människor inte kan ha fel. Men i själva verket *kan* 50 miljoner människor ha fel – helt fel. Omoral är fortfarande omoral i Guds ögon och han kommer en dag att döma alla våra gärningar och begär.¹¹

Jämför rädslan och den frånvaro

av tro som är så utbredd i världen i dag med tron och modet hos min kära dotter Emily, som nu lever på andra sidan slöjan. När det jordiska livet lämnade hennes cancerhärjade kropp kunde hon nätt och jämnt tala. Men med ett leende på läpparna sade hon till mig, "Pappa, oro dig inte för mig. Jag vet att det går bra!" Emilys tro syntes – den syntes tydligt – i den ljuva stunden, precis när vi behövde den som mest.

Denna vackra unga fembarnsmamma hade fullständig tro på sin himmelske Fader, på hans plan och på sin familjs eviga välfärd. Hon var tryggt återknuten till Gud. Hon var fullständigt trogen de förbund hon ingått med Herren och med sin make. Hon älskade sina barn men kände

frid, trots den förestående separationen från dem. Hon hade tro på sin framtid, och på deras, eftersom hon hade tro på vår himmelske Fader och hans Son.

År 1986 sade president Thomas S. Monson: "Naturligtvis kommer vi att känna fruktan, uppleva hån och motstånd. Låt oss ha mod att gå emot den allmänna opinionen, mod att stå för våra principer. Mod, inte kompromisser, framkallar Guds gillande leende ... Kom ihåg att alla människor hyser fruktan, men de som värdigt möter fruktan, [med tro] har också mod."¹²

President Monsons råd är tidlöst! Så jag väddar till er, mina kära bröder och systrar: Dag för dag, på din väg mot din eviga bestämmelse, stärk din tro. Tillkännage din tro! Låt din tro synas!¹³

Det är min bön att du tryggt ska återknytas till Gud, att hans eviga sanningar är inristade i ditt hjärta för evigt. Och min bön är att du under hela ditt liv ska låta din tro synas! I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. När ett barn föds ligeras navelsträngen på två sätt och klipps av mellan dessa två ligaturer. En ligatur är en knut – en säker knut. Ordet *religion* kommer från latinska rötter, *re* som betyder "åter" eller "tillbaka till" och troligtvis *ligere*, som betyder "att knyta" eller "ligera". Följaktligen förstår vi att religion "binder troende till Gud".
2. 2 Mos. 20:3. Dessutom sade Herren: "Vänd om och vänd er bort från era avgudar, vänd er bort från alla era vidrigheter!" (Hes. 14:6).
3. Läran och förbunden 6:36.
4. Se Spencer W. Kimball, *The Teachings of Spencer W. Kimball*, red. Edward L. Kimball (1982), s. 391.
5. Se Mosiah 2:41; Läran och förbunden 58:30–33; 82:10. Den principen gäller alla, för "Gud gör inte skillnad på människor" (se App. 10:34; se också Moroni 8:12).
6. Läran och förbunden 132:22.
7. Se 3 Mos. 15:13.
8. 2 Tim. 3:7.
9. Se 1 Nephi 19:23.
10. Jes. 5:20.
11. Skrifterna lär: "Kom till Herren, den Helige. Kom ihåg att hans stigar är rättfärdiga. Se, vägen för människan är smal, men den ligger rak framför henne, och väktaren vid porten är Israels Helige, och han håller ingen tjänare där. Och det finns ingen annan väg än genom porten, ty han kan inte bli bedragen, ty Herren Gud är hans namn" (2 Nephi 9:41).
12. Thomas S. Monson, "Mod är viktigt", *Nordstjärnan*, jan. 1987, s. 33. Vid ett annat tillfälle gav president Monson denna inspirerande förmaning: "För att kunna leva upp till vår potential måste vi utveckla förmågan att möta svårigheter med mod, besvikelser med gladlynhet och triumf med ödmjukhet ... Vi är söner och döttrar till en levande Gud, i vars avbild vi är skapade ... Vi kan inte ärligt vara övertygade om detta utan att känna en helt djup ny känsla av styrka och kraft, ja, kraften att leva efter Guds bud, styrkan att motstå Satans frestelser" ("Gula kanariefåglar med grått på vingarna", *Nordstjärnan*, juli 1973, s. 392).
13. "Avstå från all ogudaktighet" (Moroni 10:32). Frukta inte människor mer än Gud (se Läran och förbunden 3:7; 59:5).

Äldste Richard G. Scott
i de tolv apostlarnas kворum

"Jag har gett er ett exempel"

Det största föredöme som någonsin vandrat på jorden är vår Frälsare Jesus Kristus ... Han inbjuder oss att följa hans fullkomliga exempel.

När jag har begrundat min plikt att berätta om evangeliet för andra, har jag tänkt på några kära som hjälpt mig att finna den gudomligt fastslagna väg som hjälpt mig i min andliga utveckling. Vid viktiga tidpunkter i mitt liv har min Fader i himlen välsignat mig med någon som brytt sig tillräckligt mycket om mig för att kunna påverka mina val i rätt riktning. De har följt Frälsarens ord: "Jag har gett er ett exempel, för att ni skall göra som jag har gjort mot er."¹

När jag var liten var min far inte medlem i kyrkan och min mor hade blivit mindre aktiv. Vi bodde i Washington D.C. och mina morföräldrar bodde 400 mil därifrån i staten Washington. Några månader efter att jag fyllt åtta år kom min mormor tvärsöver landet för att hälsa på oss. Mormor var bekymrad över att varken jag eller min äldre bror var döpta. Jag vet inte vad hon sade till mina föräldrar om detta, men jag vet att hon en morgon tog mig och min bror till en park där hon berättade varför hon tyckte det var viktigt att bli döpt och att komma regelbundet till kyrkan. Jag minns inte exakt vad hon sade, men

orden rörde vid mitt hjärta och det dröjde inte länge förrän min bror och jag döptes.

Mormor fortsatte att stödja oss. Jag minns att varje gång min bror eller jag fick uppgiften att hålla tal i kyrkan, brukade vi ringa till henne för att få några förslag. Inom några dagar kom ett handskrivet tal med posten. Efter en tid kom förslagen i form av utkast som krävde mer arbete från vår sida.

Mormor använde rätt mängd mod och respekt för att hjälpa vår far inse hur viktigt det var att han körde oss till kyrkan och våra möten. På alla lämpliga sätt hjälpte hon oss känna att vi behövde evangeliet i våra liv.

Det viktigaste var att vi kände att mormor älskade oss och att hon älskade evangeliet. Hon var ett underbart föredöme! Så tacksam jag är för det vittnesbörd hon bar för mig när jag var liten. Hennes inflytande ändrade mitt livs inriktning till det bättre för evigt.

Senare, när jag skulle ta min examen vid universitetet, blev jag förälskad i en vacker ung kvinna som hette Jeanene Watkins. Jag trodde att hon började känna detsamma för mig. En kväll när vi talade om framtiden